

նրեցաւ և տարուեցաւ Մէհէմմէտի առջև, որ չարա-
չար տանջելով սպաննեց զայն Տիքրէի մէջ (1542ին)։

Մէհէմմէտ, այս յաջողութենէն քաջալերուած,
իր կարգին հետապնդեց Փորթուգալցիները, վստահ
թէ Քրիստափորի մահէն յետոյ անոնք իր դէմ ոչինչ
պիտի կարենան ընել և ինք պիտի կրնայ բովանդակ
Հապէշիստանի տիրել։ Բայց Փորթուգալցիք հասնե-
լով Տէմպէս գաւառը, ուր կը գտնուէին կղզտիոս
թագաւորը և իր բանակը, ըրին անոր թելադրու-
թիւններ, որոնց անսաց թագաւորը։ Փորթուգալցիք
իրենց պարտութեան վրէժը լուծելու համար քաջա-
բար կռուեցան։ Քրիստափորի հետեւորդներէն Պետ-
րոս Լեւոն անակնկալ յաջողութեամբ մը հեռուէն ա-
տորճանակով մը գլուխէն վիրաւորեց Մէհէմմէտը և
սպաննեց զայն։ Ապոր վրայ մահմետական բանակը
քայքայուեցաւ և զօրքերը փախուստ տուին։

Հապէշական հոգերը գրեթէ փրկուեցան։

Նոյնպէս 1538ին՝ Եթովպացիք միայն Փոր-
թուգալցուց օգնութեամբ յաջողեցան վանել այն ար-
շաւը, զոր իսլամները կատարեցին Էմիր Չէյլահի
(Zeilah) գլխաւորութեամբ, աւերելով Ասմառան և
Տիքրէն ու քանդելով Աքսոււմը։ Դուրսէն, ինչպէս
ներսէն ալ, մահմետականները կ'սպառնային հապէշ
պետութեան և կրօնին։

1540ին անոնք ներքին յեղափոխութեամբ մը
տիրացան երկիրին մայրաքաղաքին՝ Կէօնտէրի, ուր
այն ատեն բազմաթիւ մահմետական սարուկ-
ներ կային։ Ասոնք դաւադրաբար յանկարծ խռո-
վութիւն հանեցին և փորձեցին քաղաքին տիրել, Հա-
պէշները վանելով կամ սպաննելով։ Ճրուած Հապէշ-
ները հետզհետէ հաւաքուեցան իրարու քով և օրոշե-